

dig det faktisk godt, vi stiller nogle krav til dig, og vi forventer noget af dig. Men selvfølgelig skal det være i relevante situationer og i relevante tilfælde.

Vi kan varmt tilslutte os det her lovforslag.

Kl. 11:58

#### Formanden:

Tak. Der er ikke ønske om korte bemærkninger, og det vil sige, at det efter pausen er fru Marianne Jelved, der starter som ordfører.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet er udsat til kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

#### Forhandling

Kl. 13:00

#### Første næstformand (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Den første ordfører efter pausen er fru Marianne Jelved.

Kl. 13:00

(Ordfører)

#### Marianne Jelved (RV):

Tak. Det er et ganske grænseoverskridende forslag, vi behandler på nuværende tidspunkt under bogstavet og tallet L 114.

Børnechecken er en del af skattesystemet.

Den er i virkeligheden fra gamle dage et fradrag for et medlem af husstanden, en slags personligt fradrag, der i 1980'erne blev til et tilskud, bl.a. fordi de økonomisk dårligst stillede havde meget lidt gavn af et fradrag.

Næste idé kunne jo være: Behandler du ikke din kone ordentligt, reducerer vi dit personfradrag eller fjerner det helt! Det skulle ikke undre mig.

Vi taler her i L 114 om de mest sårbare unge og de mest sårbare familier. Ja, det er rigtigt, at alle borgere skal tage ansvar, og det er rigtigt, at ugeringer skal have konsekvenser. Det sker der jo masser af dagligt. Vi har jo en udmærket retsplejelov, langt hen ad vejen i hvert fald, og vi har udmærket lovgivning omkring vores institutioner, og der foregår rigtig meget på skolerne, og Rådmandsgades Skole er jo allerede nævnt her fra talerstolen i forbindelse med den her lov.

Det er fuldstændig korrekt, og jeg er enig i, at forældre skal forpligte sig på deres børn og på

hinanden og på skolen osv., så derfor er det også lidt ironisk, at vi har en regering og et regeringsflertal, som er meget glad for frie skolevalg, og som ironisk nok undergraver den forpligtethed, fordi man bare kan stemme med fødderne og gå til en anden skole, som statsministeren siger.

Men skolen stiller krav, også til forældrene, og der samarbejdes rigtig meget for at få tingene til at fungere og for at støtte op, også om de sårbare familier.

Der er ca. 50.000 børn og unge, der får hjælp og støtte for tiden. Der foregår rent faktisk et socialpædagogisk arbejde i dag rigtig mange steder. Noget af den debat og de spørgsmål, der er stillet fra regeringspartierne ordføreres side, får det til at lyde, som om der ikke foregår noget som helst af den slags i dag, men det gør der. Det her er jo ikke den første lov på jord.

Vi ved, at der er 16 kommuner, der har brugt forældrebetaling i 32 tilfælde, og de ti gange har det virket. Det er erfaringsgrundlaget på et meget kort sigt.

Det fremgår, at »kan« nu skal ændres til »skal« om at bruge pålæg, hvor det er relevant, som der står. Hvem afgør, om det er relevant? Hvilken betydning har det, at »kan« bliver til »skal«? Det lyder næsten, som om det ikke har nogen egentlige konsekvenser. Hvori består egentlig forskellen mellem »kan«- og »skal«-loven?

Retsusikkerheden i lovforslaget er meget, meget stor. Et af fire forhold skal være opfyldt, før man kan bruge et pålæg over for den unge: at man har ulovligt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke er opfyldt, at man har begået kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed, at man har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer, eller at man nægter at samarbejde med de relevante myndigheder om løsning af barnets eller den unges problemer. Hvem afgør, hvornår de her forhold er opfyldt? Hvor er retssikkerheden henne?

Jeg kan ikke forstå, at man ikke meget hellere vil bruge de gode erfaringer, vi har med konfliktrådsløsninger. Jeg er også tilhænger af, at de unge eller børnene bliver konfronteret med de uheldige ting eller ugeringer, de begår, og jeg er meget optaget af at få forældrene til at være med. Derfor vil jeg godt henvise til en svensk kommune, der hedder Leksand kommune. Der tilbyder man alle førstegangsførelse at deltage i et arbejde i forældregrupper, og det sker, fra graviditeten er blevet erkendt, til skolegangen for barnet begynder. Forældrene mødes cirka